

Na 24. nježelu po šwetej tſchojoſczi.

Gaž ty na wonem dñu, humarkh bužesč ſbužisč,
 A ſchylknych gromaze, ſa pſchawdeſežu ras ſbužisč,
 Daj ſkyſchafch mē twoj głoſ, a ſ rowa hubuž mē,
 A k huſwolonym wež, to ſchělo kſchaſneſſe.

Amen.

Sa wěrim jadno goręſtawańe togo ſchěla! To
 o, l. p! to welite posuasche, kotarež jaden kuždh wot naš
 už we ſwojom ſ. dupeňu wotpuložyl jo. Nascha wera
 vot togo goręſtawańa togo ſchěla jo ſaložona na to Bože
 ſłowo, ſa kotarhymž to goręſtawańe tych humarkh pſchi-
 hodne jo, hoboj tych pſchawnych a tych nепſchawnych. Ten
 ſhogowěżežy Bog, kotarhž wě, jo ten kur wot naſchych
 hělow wostańo, ten ſhogomožny Bog, kotarhž jen ſgro-
 nazisč možo, ten gnadny Bog, kotarhž ſchylko dobre
 ſrownajo, ten wěrny Bog, kotarhž taſe ſlubił jo, ten
 ſchawny Bog, kotarhž to ſle ſchtrofowaſch zo, ten bužo na
 wonem dñu ſwoju kſchaſnosć ſjawisch a tych humarkh
 bužisč. Nascha wera wot togo pſchichodnego goręſtawańa
 o tež woſebnie ſaložona na to Kristuſowe goręſtawańe,
 kotarhž aſko ta głowa togo žywota, aſko ten pŕednik a pér-
 ſnežo-rožony ſ tych humarkh goręſtanuł jo. Ten ſamý
 o nam ſeſus jo we tych dñach ſwojego ſchěla togo Mainskego
 m 12. ukojeniza, a togo humarkego, juž tlajuzeſo Lazaruſa ſbužił;
 o jego goręſtawańu ſechu wcle ſchělow tych huſuoných
 wětych ſ tych row wen; zogodla ūdeſjało to ſe teſe na